

Zagreb, 13. svibnja 2021.

TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU**Dr. Ante Starčevića 23
20000 Dubrovnik**

Tužitelj: **FARAON d.o.o.**, sa sjedištem u Trpnju, Put Vila 1, Republika Hrvatska, OIB: 98007195291, a koje zastupa punomoćnik Pavo Novokmet, OIB: 12453130124, odvjetnik u LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Heinzelova 33A, Zagreb, OIB: 36426031758

Tuženici: **1. Vlado Pejković**, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 1**“); i

2. László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat, 5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583 (u daljnjem tekstu: „**Tuženik 2**“),

(u daljnjem tekstu Tuženik 1 i Tuženik 2 zajedno kao: „**Tuženici**“)

VPS: 5.777.755,68 kuna

Radi: povrede dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova društva i naknade štete

T U Ž B A

4x, punomoć, prilozi

I. PODACI O PUNOMOĆNIKU

1. Tužitelj je za zastupanje u ovom postupku opunomoćio odvjetnika Pavu Novokmeta i ostale odvjetnike iz LOVRIĆ NOVOKMET SMRČEK odvjetničko društvo d.o.o., Zagreb, Heinzelova 33A, telefon: +38514852044 i faks: +385175522963, pa predlaže sudu da sva pismena vezana uz ovaj predmet dostavlja neposredno punomoćniku.

Dokaz: Punomoć (Prilog 1)

II. UVOD

2. Tuženik 1 je bio član uprave Tužitelja od 30. rujna 2013. godine, sve do ostavke dana 23. rujna 2020. godine.

Dokaz: Povijesni izvadak iz sudskog registra za Tužitelja (Prilog 2)

3. Tuženik 1 je kao član uprave Tužitelja, temeljem kogentnih odredaba Zakona o trgovačkim društvima (*Narodne novine br. 111/1993, 34/1999, 121/1999, 52/2000, 118/2003, 107/2007, 146/2008, 137/2009, 111/2012, 125/2011, 68/2013, 110/2015 i 40/2019*) (u daljnjem tekstu: „ZTD“) bio dužan voditi poslove Tužitelja s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika.
4. Nakon ostavke Tuženika 1, u listopadu 2020. godine nova uprava je preuzela vođenje Tužitelja, te je utvrđeno da je Tuženik 1 tijekom upravljanja Tužiteljem počinio brojne štetne radnje koje su dovele Tužitelja u tešku financijsku situaciju.
5. U nastavku tužbe, Tužitelj će detaljnije opisati razloge zbog kojih smatra da je Tuženik 1 teško povrijedio svoje dužnosti koje je imao kao član uprave Tužitelja. Tuženik 1 je naročito odgovoran za štetu Tužitelju jer je prekršio odredbu članka 252. stavka 3. točke 5. ZTD-a, bespravno razdijelivši imovinu Tužitelja na način da je:
 - i. odobravao teško naplative zajmove (bivšim) povezanim društvima,
 - ii. propustio adekvatno osigurati naplatu danih zajmova, čak i u situaciji kad je to bio zakonom obvezan učiniti,
 - iii. propustio poduzeti bilo kakve radnje radi naplate danih zajmova, već ih je rutinski reprogramirao na godišnjoj bazi te je
 - iv. u isto vrijeme dok je davao i reprogramirao zajmove Tužitelj je ulazio u sve lošiju financijsku situaciju.
6. Tužitelj naknadu štete potražuje i od Tuženika 2, koji je solidarno odgovoran s Tuženikom 1, a s osnove odredbi članka 273. ZTD-a. Spomenutim odredbama propisana je odgovornost za štetu počinjenu iskorištavanjem utjecaja u društvu. Naime, tko s nakanom koristeći svoj utjecaj u društvu navede, između ostalih, člana uprave (tj. u ovom slučaju Tuženika 1) da poduzme radnju na štetu društva, odgovara društvu za štetu koja mu time bude pričinjena solidarno s članom uprave koji je počinio štetnu radnju.

7. Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti da je:

- i. Tuženik 1 povrijedio svoje obveze koje je imao kao član uprave Tužitelja, odnosno da pri vođenju poslova Tužitelja nije primjenjivao dužnu pozornost i odgovornost, što je rezultiralo štetom za Tužitelja; te da je
- ii. Tuženik 2 utjecao na Tuženika 1 da poduzima navedene štetne radnje, te je solidarno odgovoran za naknadu štete Tužitelju.

III. TRGOVAČKI SUD U DUBROVNIKU JE NADLEŽAN ZA DONOŠENJE ODLUKE U OVOM SPORU

8. Stvarna nadležnost naslovnog suda u pogledu Tuženika 1 temelji se na članku 34.b, stavku 1., točki 3. važećeg Zakona o parničnom postupku (*Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014 i 70/2019*) (u daljnjem tekstu „ZPP“), kojim je ustanovljena nadležnost trgovačkih sudova da, između ostalog, odlučuju u sporovima između članova uprave društva i društva.
9. Naslovni sud je mjesno nadležan za ovaj spor temeljem odredbi članka 40. ZTD-a, kojim je, između ostalog, propisano da je za rješavanje sporova između članova uprave i društva nadležan trgovački sud na čijem se području nalazi sjedište društva upisano u sudskom registru. S obzirom da je sjedište Tužitelja u Trpnju, tj. na području Dubrovačko-neretvanske županije, Trgovački sud u Dubrovniku je i mjesno nadležan riješiti ovaj spor.
10. S obzirom da je Tuženik 2 fizička osoba stranog državljanstva (koja nije u vrijeme nastanka štete Društvu neposredno imala ulogu u organima Tužitelja), Tužitelj će, opreza radi, obrazložiti zašto je Trgovački sud u Dubrovniku nadležan donijeti odluku u ovom sporu i u pogledu navedenog Tuženika.
11. Stvarna nadležnost Trgovačkog suda u Dubrovniku u pogledu Tuženika 2 temelji se na potpunoj atrakciji nadležnosti do koje je dolazi iz razloga jer su Tuženici materijalni suparničari.
12. Naime, članak 196. stavak 1. točka 1) ZPP-a propisuje da više osoba mogu jednom tužbom tužiti odnosno biti tužene ako su u pogledu predmeta spora u pravnoj zajednici ili ako njihova prava odnosno obveze proistječu iz iste činjenične i pravne osnove, tj. ako su osobe materijalni suparničari. Nedvojbeno je da su Tuženici materijalni suparničari koji se nalaze u pravnoj zajednici u pogledu predmeta spora jer su solidarno odgovorni za ispunjenje obveze naknade štete.

13. Važeći Zakon o međunarodnom privatnom pravu (*Narodne novine br. 101/2017*) u članku 46. stavku 1. upućuje na izravnu primjenu Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.) (dalje u tekstu: „**Uredba**“).
14. Odredba članka 1. stavka 1. Uredbe propisuje da se Uredba primjenjuje na građanske i trgovačke stvari bez obzira na vrstu suda. Članak 7. stavak 2. Uredbe propisuje da osoba s prebivalištem u nekoj državi članici može biti tužena u drugoj državi članici u stvarima povezanim s deliktima ili kvazideliktima pred sudom mjesta u kojem je nastala ili može nastati štetna radnja. U ovom slučaju, s obzirom da je predmet spora naknada štete koju je Tužitelj pretrpio zbog štetnih radnji bivšeg člana uprave, tj. povredom njegove dužnosti urednog i savjesnog vođenja poslova Tužitelja, jedino je ispravno zaključiti da je štetni događaj nastao upravo u sjedištu Tužitelja.
15. Pored toga, u članku 8. stavku 1. točki 1. Uredbe izričito je propisano da osoba koja ima prebivalište u drugoj državi članici, ako je ona jedan od više tuženika, može biti tužena pred sudom mjesta u kojem jedan od tuženika ima prebivalište, ako su tužbeni zahtjevi međusobno tako usko povezani da ih je brže za saslušati i o njima odlučiti zajedno, kako bi se izbjegla opasnost od proturječnih sudskih odluka koje bi nastale u odvojenim postupcima. Iz navedenih odredbi Uredbe jasno proizlazi da je upravo naslovni sud nadležan za odlučivanje u ovom sporu, kako u pogledu Tuženika 1, tako i u pogledu Tuženika 2, iako nema prebivalište na području RH.
16. Naslovni sud je temeljem svega gore navedenog nadležan donijeti odluku u ovom sporu.

IV. ODGOVORNOST TUŽENIKA 1

17. Očite povrede obveza vođenja poslova društva s pozornošću urednog i savjesnog gospodarstvenika od strane Tuženika 1 govore sljedeće okolnosti:
 - a. **Tuženik 1 je sistematski odobravao, a onda svake godine rutinski reprogramirao zajmove (bivšim) povezanim društvima**
18. Tuženik 1 je u ime Tužitelja tijekom godina odobravao niz kratkoročnih zajmova svojim (bivšim) povezanim društvima. Zajmovi su odobravani društvima koja su bila povezana istom vlasničkom strukturom ili su njima u vrijeme odobravanja zajmova, upravljale povezane osobe.
19. Za potrebe ove tužbe, Tužitelj će navesti sva (bivša) povezana društva/zajmoprimce iz kratkoročnih ugovora o zajmovima koje je Tuženik 1 odobravao u ime Tužitelja kao

zajmodavca uz navođenje osoba ovlaštenih za zastupanje zajmoprimaca u vrijeme sklapanja pojedinih ugovora o zajmu.

20. Kratkoročni zajmovi davani su društvima **Adriatic Islands Group d.d.**, OIB: 08214831145, zastupano po Tuženiku 2, društvo **Adriatic Island Group Hoteli d.o.o.** (u zajmu je navedena prijašnja tvrtka društva pod nazivom Adriatic Islands Group Travel), OIB: 78472447506, zastupano po supruzi Tuženika 1, Silviji Polozsanyi Pejković, društvo **Aquamarine d.o.o.**, OIB: 64556155401, zastupano po Tuženiku 2, društvo **Dalmacija Charter d.o.o.**, OIB: 20619963687, zastupano po Dariu Tamaju, društvo **DALMACIA HOLIDAY Kft**, iz Mađarske, zastupano po Tamasu Vitezyu, društvo **Danuvius restoran d.o.o.**, OIB: 90697108346, zastupano po supruzi Tuženika 1, Silviji Polozsanyi Pejković, društvo **Diamant Marina d.o.o.**, OIB: 21098908294, zastupano po Tuženiku 2, društvo **Jadran Laguna d.o.o.**, OIB: 56976586879, zastupano po Tuženiku 1, društvo **Jelsa d.d.**, OIB: 51177655549, zastupano po direktoru Lovorku Stipišiću i društvo **Topaz d.o.o.**, OIB: 99489283996, zastupano po Tuženiku 2 kao direktoru (u daljnjem tekstu, zajednički sva povezana društva/zajmoprimci kao: "**Povezana Društva**").
21. Inicijalni zajmovi su davani pojedinim Povezanim Društvima tijekom višegodišnjeg razdoblja, a onda reprogramirani svake godine. Tužitelj u prilogu ove tužbe dostavlja sve posljednje ugovore o reprogramiranju kratkoročnih zajmova koji su izdani Povezanim Društvima, a koje je u ime Tužitelja, odobrio Tuženik 1.

Dokazi: Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Adriatic Islands Group d.d. (Prilog 3)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Adriatic Island Group Hoteli d.o.o. (Prilog 4)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Aquamarine d.o.o. (Prilog 5)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Dalmacija Charter d.o.o. (Prilog 6)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem DALMACIA HOLIDAY Kft (Prilog 7)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Danuvius restoran d.o.o. (Prilog 8)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Diamant Marina d.o.o. (Prilog 9)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Jadran Laguna d.o.o. (Prilog 10)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Jelsa d.d. (Prilog 11)
Ugovor o reprogramiranju kratkoročnog zajma sa zajmoprimcem Topaz d.o.o. (Prilog 12)

22. Umjesto da Tuženik 1, kao odgovoran direktor društva te uredan i savjestan gospodarstvenik, pokuša pokriti ogromne gubitke koje je društvo godinama iskazivalo, Tuženik 1 nikada nije pokušao naplatiti nepodmirena dugovanja prema Tužitelju s osnove tih zajmova, već su svi zajmovi svake godine, unatoč negativnom poslovanju reprogramirani svim Povezanim Društvima, na način da je jednostavno produljen rok otplate svih zajmova.

Dokaz: Financijska izvješća Tužitelja za godinu 2019. (a koja sadrže i usporedive podatke i za 2018. godinu) (Prilog 13)

23. Štoviše, naplativost većine zajmova koji su odobreni Povezanim Društvima je već prilikom njihova odobravanja bila upitna, i to Tuženiku 1 nikako nije moglo ostati nepoznato.

24. Većina Povezanih Društava s kojima su sklopljeni, a kasnije u više navrata reprogramirani ugovori o zajmu su bila u velikim financijskim poteškoćama. Za neke od dužnika naplata nije čak bila ni izgledna budući da su se u odnosu na njih vodili određeni insolventijski postupci.

25. Primjerice, s društvom Dalmacija Charter d.o.o., OIB: 20619963687, zastupano po Dariu Tamaju (u daljnjem tekstu: „**Dalmacija Charter**“), dana 1. siječnja 2019. godine sklopljen je Ugovor o Reprogramiranju Kratkoročnog Zajma kojim je društvu Dalmacija Charter odobreno reprogramiranje ranije izdanog zajma u iznosu od 253.000 kuna, iako su javno dostupni podatci ukazivali da je Financijska Agencija još 2017. godine predložila otvaranje stečajnog postupka nad Dalmacija Charterom (iz razloga što je Dalmacija Charter imala blokirane račune duže od 120 dana). Stečaj nad Dalmacija Charterom je konačno pokrenut svega mjesec dana nakon odobravanja reprogramiranja zajma, u veljači 2019. godine.

26. Stečajni postupak nad društvom Dalmacija Charter je zaključen te je odluka postala pravomoćna dana 30. siječnja 2021. godine. Tužitelj je prema Dalmaciji Charter u stečajnom postupku prijavio potraživanja u ukupnom iznosu od 254.344,99, te je od tog iznosa uspio naplatiti 11,85 kuna.

Dokaz: Rješenje Trgovačkog suda u Zadru posl. br. 1 St-29/2019-68 od dana 12. siječnja 2020. godine i Završni račun stečajnog upravitelja od 24. kolovoza 2020. (Prilog 14)

27. Također, s društvom Aquamarine d.o.o., OIB: 64556155401, čiji direktor je bio Tuženik 2 (u daljnjem tekstu: „**Aquamarine**“), dana 1. siječnja 2020. godine sklopljen je Ugovor o Reprogramiranju Kratkoročnog Zajma kojim je Aquamarineu odobreno reprogramiranje ranije izdanog zajma u iznosu od 464.650 kuna, dok su javno dostupni podatci su ukazivali da je Financijska Agencija još 2017. godine, predložila otvaranje stečajnog postupka nad

Aquamarineom iz razloga što je Aquamarine imao blokirane račune duže od 120 dana. Stečaj nad Aquamarineom je konačno pokrenut u srpnju 2020.

28. Stečajni postupak nad društvom Aquamarine je još uvijek u tijeku. Tužitelj je prema Aquamarineu u stečajnom postupku prijavio potraživanja u ukupnom iznosu od 571.912,07 koja nisu osporena. Uvidom u spis predmeta koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, pod poslovnim brojem St-1135/2018, a posebno uvidom u Izvješće Stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od dana 14. ožujka 2021. godine, vidljivo je da je ukupno prijavljeno 376.081.457,58 kuna tražbina vjerovnika prema Aquamarineu, kao i da Aquamarine uopće nema imovinu kojom bi mogao otplatiti svoja dugovanja, izuzev zanemarivih 1880 dionica knjigovodstvene vrijednosti 10,00 kuna po dionici.

Dokaz: Uvid u spis predmeta St-1135/2018 pred Trgovačkim sudom u Zagrebu

29. Iz navedenog je potpuno jasno da je Tuženik 1 sustavno odobravao zajmove Povezanim Društvima bez da je upotrijebio dužnu pažnju u pogledu mogućnosti njihove naplate, a za neke od kojih je morao znati da ih društva-zajmoprimci neće biti u stanju vratiti, zbog čega je Tužitelju nastala šteta.

b. Tuženik 1 je propustio adekvatno osigurati naplatu danih zajmova, čak i u situaciji kad je to bio zakonom obvezan učiniti

30. Svi zajmovi koji su bili odobreni Povezanim Društvima su odobreni bez izdavanja ikakvih sredstava osiguranja, uporabom vrlo šturih obrazaca za potrebe sklapanja ugovora.

Dokaz: Uvid u dostavljene ugovore s Povezanim Društvima

31. Između ostalog, Tuženik 1 je u ime Tužitelja dana 1. siječnja 2020. godine odobrio reprogram zajma mađarskom društvu DALMACIA HOLIDAY Kft., u iznosu od 15.000 EUR, koje je bilo zastupano po direktoru Tamasu Vitezyu.

32. Člankom 61. Zakona o deviznom poslovanju (Narodne novine br. 96/2003, 140/2005, 132/2006, 150/2008, 92/2009, 153/2009, 133/2009, 145/2010, 76/2013) propisana je obveza pravne osobe da pribavi sredstava osiguranja naplate u slučaju sklapanja ugovora o zajmu u korist nerezidenta. Tuženik 1 nije ishodio nikakvo sredstvo osiguranja za zajam koji je odobren društvu DALMACIA HOLIDAY Kft., premda je na to bio obvezan zakonom. Kršenje navedene odredbe predstavlja prekršaj kažnjiv novčanom kaznom u iznosu do 1.000.000,00 HRK za Tužitelja te do 100.000,00 HRK za Tuženika 1.

c. Odobravajući zajmove Povezanim Društvima, Tuženik 1 je značajno umanjio imovinu Tužitelja

33. Kako je navedeno ranije u ovoj tužbi, Tužitelj je godinama redovito iskazivao gubitke u poslovanju. Tuženik 1 je umjesto pokušaja naplate barem jednog od navedenih zajmova, iz godine u godinu reprogramirao zajmove izdane Povezanim Društvima.
34. Za potrebe ilustracije okolnosti u kojima su izvršavani takvi reprogrami Tužitelj će istaknuti primjer reprogramiranja zajmova izdanih Povezanim Društvima koje je učinjeno početkom 2020 godine.
35. Tijekom 2019. godine, Tužitelj je iskazao gubitak poslovnog razdoblja u iznosu od 835.793 kuna, što je skoro 100% više od gubitka u prethodnoj 2018. godini, u kojoj je gubitak iznosio 420.560 kuna.
36. Ukupni iznos glavnica zajmova izdanih Povezanim Društvima koji su reprogramirani 1. siječnja 2020. iznosio je otprilike 5.780.000 kuna, što odgovara otprilike 64% prihoda Tužitelja sukladno financijskim izvješćima Tužitelja za 2019. godinu.
37. Obzirom na takve financijske rezultate, Tuženik 1 je bio dužan pokušati naplatiti makar mali dio reprogramiranih zajmova. Tuženik 1 je godinama postupao upravo suprotno, što je za posljedicu imalo nastanak financijskih teškoća i umanjeње imovine Tužitelja.

d. Protiv Tužitelja su pokrenuti ovršni postupci koji se odnose na dugove iz vremena kada je Tuženik 1 davao odnosno reprogramirao zajmove Povezanim društvima

38. Određeni broj vjerovnika pokrenuo je protiv Tužitelja ovršne postupke, koji se odnose na potraživanja koja se po tvrdnjama vjerovnika odnose na razdoblja prije nego što su pojedini zajmovi davani odnosno reprogramirani. Ova okolnost dodatno ukazuje na odštetnu odgovornost Tuženika 1.

*Dokaz: Financijska izvješća Tužitelja za godinu 2019. (a koja sadrže i usporedive podatke i za 2018. godinu) (Prilog 13)
Uvid u spis predmeta Povrv-166/2020 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Splitu*

e. Zaključno o odgovornosti Tuženika 1

39. Zaključno, Tuženik 1 je gore opisanim postupanjem očito teško povrijedio dužnosti savjesnog i urednog vođenja poslovanja Tužitelja, na što je bio obvezan temeljem odredbe članka 252. ZTD-a.

40. ZTD propisuje pretpostavke koje je Tužitelj dužan dokazati kako bi potvrdio odgovornost Tuženika 1., te odredbe, kao lex specialis, imaju prednost pred općim odredbama propisa o odgovornosti za štetu. Stoga je Tužitelj jedino dužan dokazati: **a) činjenicu da je za društvo nastala šteta i visinu štete, b) radnju ili propust člana uprave kojima je šteta prouzročena te c) odgovarajuću uzročnost između radnje i štete.**
41. U pogledu pretpostavke navedene pod **a) - činjenice nastanka štete i visine štete**, zbog svih gore navedenih radnji Tuženika 1 za Tužitelja je nastala šteta najmanje u ukupnom iznosu od 5.778.850,00 kuna s osnove odobrenih, a nenaplaćenih zajmova Povezanim Društvima.
42. U pogledu pretpostavki navedenih pod **b) - radnje ili propusta člana uprave kojima je šteta prouzročena te pod c) - odgovarajuće uzročnosti između radnje i štete**, Tužitelj drži da iz svih dosadašnjih navoda očito proizlazi da su ispunjene navedene pretpostavke odgovornosti za štetu te da je upravo povredom dužne pažnje i odgovornosti Tuženika 1 prilikom vođenja poslova Tužitelju nastala šteta.

V. OGOVORNOST TUŽENIKA 2

43. Za štetu koja je nastala Tužitelju solidarno je odgovoran i Tuženik 2 temeljem odredbi članka 273. ZTD-a. Člankom 273. ZTD-a, propisana je odgovornost za štetu koja je počinjena iskorištavanjem utjecaja u društvu.
44. Naime, usporedno s odgovornosti za štetu člana uprave koji je društvu počinio štetu, odredbom članka 273. stavkom 1. ZTD-a odgovornost za štetu se proširuje na osobe koje koriste svoj utjecaj u društvu kako bi člana uprave ili neku drugu odgovornu osobu, naveli da učine štetnu radnju. Osoba koja je izvršila utjecaj odgovara solidarno s članom uprave društva. Također solidarno s prethodno navedene dvije osobe, temeljem odredbe članka 273. stavka 3. ZTD-a, odgovara i osoba koja je imala koristi od štetne radnje te je s nakanom u tome sudjelovala
45. U odnosu na pretpostavke odgovornosti, uz opće pretpostavke odgovornosti koje su navedene ranije u ovoj tužbi, kako bi odgovornost za štetu postojala prema članku 273. ZTD-a, potrebno je da budu ispunjene dodatne pretpostavke: **a) osoba mora imati utjecaj u društvu, b) takav utjecaj mora biti iskorišten na način da odgovorne osobe budu navedene na poduzimanje štetne radnje te c) mora postojati namjera osobe koja se koristi svojim utjecajem u društvu da bi se poduzela radnja.**
46. Tuženik 2 je solidarno odgovoran s Tuženikom 1 za naknadu štete temeljem odredbi gore navedenog članka 273. ZTD-a. Naime, Tužitelj će u nastavku ove tužbe obrazložiti da je

Tuženik 2 utjecao na Tuženika 1 kao člana uprave Tužitelja da poduzima štetne radnje opisane u poglavlju IV. ove tužbe

47. Tuženik 2 je od 2005. godine pa sve do 18. rujna 2020. bio predsjednik uprave društva Hoteli Jadran d.d., OIB: 18099276986 (u daljnjem tekstu „**Hoteli Jadran**“), jedinog člana društva Tužitelja.

Dokaz: Povijesni izvadak iz sudskog registra za Hoteli Jadran (Prilog 15)

48. Nadalje, Tuženik 2 je, zajedno s g. Tamasem Vitezyem, OIB: 97749070873, Maramaros ut. 47, Budimpešta, Mađarska (u daljnjem tekstu „**Vitezy**“), vlasnik holding društva ADRIATIQ ISLANDS GROUP d.d., OIB: 08214831145 (u daljnjem tekstu „**AIG**“), a koje društvo je imalo u osnovi istu vlasničku strukturu kao i Tužitelj. Tuženik 2 i Vitezy su do danas vlasnici holding društva AIG, te stoga i krajnji vlasnici brojnih društava koja su, sve do nedavno, bila društva povezana s Tužiteljem. Vitezy je također bio i predsjednik nadzornog odbora Hotela Jadran u razdoblju od 2005. sve do 12. listopada 2020. godine, tj. u vrijeme sklapanja ugovora o zajmovima opisanima u poglavlju IV.a ove tužbe.

Dokaz: Ispis iz registra Središnjeg Klirinškog Depozitarnog Društva d.d. za AIG (Prilog 16)

49. Očito je da je Tuženik 2 kao predsjednik uprave Hotela Jadran koji su Tužitelj osnivač i jedini član, znao za financijsko stanje Tužitelja te da je bio u mogućnosti utjecati na Tuženika 1 u pogledu vođenja poslovanja Tužitelja.

Dokaz: Saslušanje Tuženika 1 i Tuženika 2

50. Iz navedenog nedvojbeno proizlazi - **a) da je Tuženik 2 imao utjecaj u društvu (Tužitelju), b) da je Tuženik 2 takav utjecaj iskoristio na način da odgovorne osobe (Tuženik 1) budu navedene na poduzimanje štetne radnje**, te da je **c) kod Tuženika 2 postojala namjera** da Tuženik 1 na štetu Tužitelja poduzme štetne radnje opisane u poglavlju IV. ove tužbe. Iz navedenih razloga je nedvojbeno da je Tuženik 2 solidarno odgovoran s Tuženikom 1 naknaditi štetu Tužitelju, a sve temeljem odredbi članka 273. ZTD-a. Također, jasno je i da je Tuženik 2 kao jedan od krajnjih vlasnika nekolicine Tužiteljevih dužnika neposredno ili posredno imao imovinske koristi od radnji koje su poduzete na štetu Tužitelja.

51. U prilog svojim tvrdnjama Tužitelj također ističe i da su Hoteli Jadran prije podnošenja ove tužbe Tuženiku 1 uputili dopis kojim je od Tuženika 1 zatraženo očitovanje o nekolicini radnji koje je Tuženik 1 poduzeo za vrijeme trajanja njegovog mandata kao člana uprave u Tužitelju i drugim ovisnim društvima Hotela Jadran, a između ostalog i o kontinuiranom odobravanju zajmova (bivšim) povezanim društvima.

Dokaz: Dopis Hotela Jadran upućen Tuženiku 1 dana 13. travnja 2021. (Prilog 17)

52. Tuženik 1 je svoje odgovore na dopis dostavio Hotelima Jadran e-mailom dana 16. travnja 2021. godine, koje Tužitelj citira u bitnim dijelovima:

*„Sve navedene pozajmice odnosno zajmovi, plasirani su po uputama **vlasničke strukture***

...

*„Na Vašu primjedbu **zašto nisam poduzeo određene mjere u svrhu naplate pozajmica, napominjem još jednom da je sve rađeno po naputcima koje sam već naveo.**“*

53. Tuženik 1 je svojim odgovorom potvrdio da je radnje na štetu Tužitelja obavljao po nalogu „**vlasničke strukture**“, zbog toga što je strahovao da bi mogao biti smijenjen ili opozvan.

54. Na dodatan upit Hotela Jadran na koju konkretno osobu ili osobe se odnosi referenca na tzv. „*vlasničku strukturu*“, Tuženik 1 je 23. travnja 2021. godine odgovorio:

*„Što se tiče **vlasničke strukture, komunikaciju sam imao sa gospodinom Kerekešom**“*

Dokaz: Odgovori Tuženika 1 na dopis Hotela Jadran (Prilog 18)

55. Iz svega navedenog proizlazi da je Tuženik 2, s obzirom na svoju funkciju u Hotelima Jadran kao društvu majci Tužitelja imao takav utjecaj u Tužitelju koji je bio podoban da Tuženika 1 navede da poduzima štetne radnje opisane u točki 4. ove tužbe te tako umanju imovinu Tužitelja. Drugim riječima, očito je da je Tuženik 2 svoj utjecaj zloupotrijebio kako bi na štetu Tužitelja protupravno pribavio korist Povezanim Društvima kojima je Tužitelj odobravao zajmove, a u čijoj je vlasničkoj strukturi Tuženik 2 bio (izravno ili neizravno) prisutan. Tuženik 2 je stoga dužan solidarno s Tuženikom 1 Tužitelju naknaditi nastalu štetu sukladno odredbama članka 273. stavka 1. ZTD-a. Stvarni iznos štete, zajedno sa pripadajućim kamatama zapravo značajno prelazi puki iznos zbroja glavnica zajmova Povezanim Društvima. Tužitelj napominje da je iznos štete koja je nastala isplata zajmova u eurima obračunao prema prodajnom tečaju Hrvatske Narodne Banke primjenjivom na dan posljednjeg reprograma zajma danog u eurima.

56. Zaključno, Tužitelj predlaže naslovnom sudu donijeti sljedeću

PRESUDU

I. Nalaže se tuženicima Vlado Pejković, s prebivalištem u Sv. Spasa 5/A, 21 000 Split, OIB: 14363790716 i László Attila Kerekes, s prebivalištem u Mađarskoj, Ürömi út. 50. 3. kat,

5. vrata, 1023 Budimpešta, OIB: 62718516583, da u roku od 15 dana tužitelju FARAON d.o.o., sa sjedištem u Trpnju, Put Vila 1, Republika Hrvatska, OIB: 98007195291, solidarno isplate iznos od 5.777.755,68 kuna, zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. svibnja 2021. do isplate, prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

- II. Nalaže se tuženicama da tužitelju u roku od 15 dana solidarno nadoknade prouzročeni parnični trošak, zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja prvostupanjske presude pa da isplate prema kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.

FARAON d.o.o.
koje zastupa:

Pavo Novokmet, odvjetnik

Trošak tužitelja:

Sastav tužbe	Tbr. 7.1.	53.890,00 HRK
Porez na dodanu vrijednost 25%		13.472,50 HRK
Sudska pristojba za tužbu		2.500,00 HRK

Ukupno: **69.862,50 HRK**
+ ostale pristojbe po odmjeri suda